

Linnuttomat läävät

Suu- ja sorkkataudin takia viranomaiset ovat kieltäneet lintujen päästämisen navetoihin ja sikaloihin. Kiellon toteuttaminen saattaa olla vähän hankalaa, mutta minkäs mahtaa, sillä linnut saattavat hyvinkin kanniskella bakteereja suissaan ja sorkissaan ties kuinka kaukaa. Ja jos tauti pääsee irralleen, se uhkaa lehmää, lammasta, ihmistä, sikaa, Suomea, Norjaa, rajakauppaa, Eurooppaa, maailmaa, Linnunrataa, maailmankaikkeutta ja keskustapuoluetta.

Valitettavasti muuttolintuja on aika vaikea pitää kurissa, sillä niitä varten pitää järjestää vähintään kuukauden kestävä vartiointi yötä päivää. Ensimmäisenä täytyy vaania leivosia eli kiuruja, joista on täsmälleen kuukausi kesään. Valvonnan aloittaminen on erityisen hankalaa sen vuoksi, ettei kesäntulon tarkkaa hetkeä tiedetä, eikä siis myöskään sitä, milloin siihen on kuukausi aikaa. Huomattavasti helpompaa on seuraavien muuttolintujen vahtiminen, koska kiurun tulosta on jo voitu laskea kesän alku: puoli kuuta peipposesta, västäräkistä vähäsen, pääskysestä ei päivääkään.

Kun sitten kaikki saapuvat muuttolinnut on onnistuttu bongaamaan, niille tietysti pitää tehdä jotakin, etteivät ne vahingossakaan pääse livahtamaan navettaan. Herrasmiesmäisin keino on kutsua linnut koolle vaikkapa puhelinelangoille ja järjestää niille maamiesseuran talkoovoimin valistustilaisuus. Niille on kerrottava ystävällisesti mutta tiukasti, että navetoihin ja lääviin on nyt porttikielto. Ne jotka eivät tottele, ammutaan ja syötetään kissalle, joka ei ole sorkkaeläin. Tunnelman keventämiseksi valistustilaisuuden lopuksi voidaan järjestää puolitoista tuntia yhteislaulua.

Astetta kovempi juttu on yrittää taivuttaa tiput palaamaan sovinnolla etelän maille, koska nyt tilanne Suomessa on tällainen. Niille voidaan selostaa, että on kaikille parempi, jos koko muuttolintutouhu jätetään tänä vuonna väliin ja katsotaan ensi keväänä uudelleen. Sillä tavalla linnut välttyvät Suomen kylmältä kesältä ja suomalaiset lehmät uskalletaan laskea laitumille, missä ne eivät joudu alttiiksi siivekkäiden kantamille pöpoille.

Linnuille ei kannata tietysti kertoa sitä, ettei karjaa voida päästää laitumelle, vaikkei siellä olisi tintin tinttiä. Siellä nimittäin on triljoona muuta otusta: hiiriä, mykriä, päästäisiä, sittisontiaisia, ampiaisia, vaapsahaisia, sudenkorentoja, hyttysiä, kärpäsiä ynnä muutamia muita semmoisia lajeja, joiden nimi ei nyt tule mieleen, mutta jotka joka tapauksessa saattavat kanniskella pöpöjä pienissä karvaisissa kypälöissään.

Näiden ötiäisten porttikielto navetoihin on jo kokonaan toinen juttu. Ja kolmas juttu on se, miten ne saadaan pidetyksi irti laitumella olevasta karjasta. Luultavasti sitä ei pystytä hoitamaan millään muulla konstilla kuin rakentamalla navetat umpimuovista, jonka lävitse ei pääse edes bakteeri sen paremmin sisään kuin ulos.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)